

РЕШЕНИЕ

№ 354

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: И.ка Шкодрова
Калинка Георгиева

при участието на секретаря Ива Андр. И.ова
в присъствието на прокурора Ю. Ст. Л.
като разглежда докладваното от Калинка Георгиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221000601033 по описа за 2022 година

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3-ти състав, в открито съдебно заседание на четвърти ноември две хиляди двадесет и втора година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН ИЛИЕВ

ЧЛЕНОВЕ:

1. И.КА ШКОДРОВА
2. КАЛИНКА ГЕОРГИЕВА

При СЕКРЕТАРЯ ИВА АНДРЕЕВА и с участието на ПРОКУРОРА Ю. Л. от СОФИЙСКА АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА,

След като разгледа по реда на глава двадесет и първа от НПК докладваното от съдия Георгиева **ВНОХД № 1033** по описа за **2022 г.** на СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, за да се произнесе, взе предвид следното:

С ПРИСЪДА № 96 от 30.06.2022 г. по НОХД № 1971/2022 г., постановена след провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371, т. 2 от НПК, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 28-ми състав е признал ПОДСЪДИМИЯ А. Д. В. с ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 25.01.2022 г. около 23:30 ч. в София, ж.к. „Студентски град“, ул. „Академик Борис Стефанов“ срещу № 38 е държал без надлежно разрешително и с цел разпространението им високорискови наркотични вещества (ВРНВ) – 17,88 гр коноп, 8,16 гр амфетамин и 1,38 гр MDMA на обща стойност 407,28 лв., поради което и на основание чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 58а, ал. 1 от НК го е ОСЪДИЛ на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за една година и шест месеца с условно отложено изпълнение по реда на чл.

66 от НК – за изпитателен срок от три години и на ГЛОБА от 5 000 лв.

С присъдата е постановено още съобразно чл. 354а, ал. 6 от НК да се отнемат в полза на държавата ВРНВ, предмет на престъплението.

Съобразно чл. 189, ал. 3 от НПК, подсъдимият В. е осъден да заплати разноските по делото в размер на 790,10 лв.

Присъдата е обжалвана, в срок, от адв. Р. М. като защитник (служебен) на подсъдимия, само в частта относно наказанията с искане за намаляване на лишаването от свобода - на осем месеца, за намаляване на продължителността на изпитателния срок по чл. 66, ал. 1 от НК - от пет на три години, и за намаляване на глобата - на 1 500 лв. Искането е обосновано с изтъкване на неосъждането на подсъдимия, младата му възраст, съжалението му и провеждането на съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371, т. 2 от НПК, а относно глобата – и с това, че подсъдимият е безработен и сумата от 5 000 лв. е непосилна за него.

Във въззивните съдебни прения прокурорът заяви, че присъдата следва да бъде потвърдена като правилна, а защитникът и подсъдимият поддържаха исканията в жалбата с обосноваването им съобразно нейното съдържание.

За да провери изцяло правилността на обжалваната присъда – съобразно задължението си по чл. 314 от НПК, въззивният състав подложи на самостоятелно проучване съдържанието на доказателствените източници по делото, след което извърши самостоятелен анализ и синтез на доказателствената информация от тях, при което въззивният състав оформи изводи по установени факти и приложимо спрямо тях право, изцяло съвпадащи с тези на първоинстанционния съд.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД намери за установени по делото следните факти с правно значение:

На 25.01.2022 г. свидетелите-полицейски служители Т. А. (ДП, л. 31), М. Р. (ДП, л. 32) и Б. К. (ДП, л. 33) били дежурни като група по охрана на обществения ред в района на 07 РУ-СДВР. При обход на Студентски град по бул. „Академик Борис Стефанов“ срещу № 38 забелязали мъж, който видимо се смутил, след като ги видял. Полицаяте се легитимирали, а после установили самоличността на подсъдимия по представената от него лична карта. Подсъдимият се държал видимо много нервно и неспокойно, поради което свидетелят А. го попитал носи ли забранени от закона вещи. На това подсъдимият отговорил, че носи в себе си марихуана и амфетамин.

Подсъдимият бил задържан до идването на разследваща група. След това му бил направен обиск на мястото от 23:30 ч. на 25.01.2022 г. до 00:00 ч. на 26.01.2022 г. (ДП, л. 7-8 вр. 9-12 вр. 13), при което в предния десен джоб на якето му били открити 19 пакетчета с тревиста маса, 9 пакетчета с прах и пликче с пет зелени хапчета. Намирането и изземването на описаните обекти било възприето освен от полицейските служители и от свидетелите-поемни лица на обиска – И. А. и К. М. (ДП, л. 34-35 и л. 36-37).

Експертното изследване на иззетите от подсъдимия при обиска му вещества (ФХЕ – ДП, л. 42-43 вр. 50) е установило вида, концентрацията и теглото им: общо 17,88 грама коноп с 9 % съдържание на ТХК, общо 8,16 грама амфетамин с 10 % съдържание на активния компонент и 1,38 грама MDMA с 45 % съдържание на активния компонент.

Експертната оценка на иззетите от подсъдимия ВРНВ (СОЕ – ДП, л. 68-70) е определила общата им стойност като 407,28 лв.

СППЕ на подсъдимия (ДП, л. 54-62), изготвена от психиатър и психолог, е установила, че подсъдимият не страда от психично заболяване, към деянието е разбирал свойството и значението на постъпките си и е могъл да ги ръководи, вменяем е и може да

участва в наказателното производство и да носи наказателна отговорност.

Подсъдимият е неосъждан (ДП, л. 73).

Показанията на тримата полицейски служители и двете поемни лица, разгледани поотделно, установяват, че те са последователни, пълни, без вътрешни противоречия и убедителни; разгледани съвкупно, те оформят еднопосочна по съдържание доказателствена маса, която пък от своя страна е в пълно съответствие с резултата от обиск на подсъдимия и със заключенията на ФХЕ и СОЕ.

Съдържанието на гореописаната доказателствена съвкупност от свидетелски показания, обиск, ФХЕ, СОЕ и СППЕ безпротиворечиво и при взаимно допълване между тях установява, че на 25.01.2022 г. около 23:30 ч. в София, ж.к. „Студентски град“, бул. „Академик Борис Стефанов“, срещу блок 38 подсъдимият е държал високорискови наркотични вещества – марихуана, амфетамин и МДМА, в количества, с процентно съдържание и на стойност съобразно експертните заключения на ДП. Наличието на три различни вида ВРНВ, разпределението им в отделни обекти с приблизителна тежест на всеки един около 1 грам и броят на отделните опаковки различни ВРНВ (19 пликчета с марихуана, 9 пликчета с амфетамин и 5 хапчета МДМА) са обективни обстоятелства, които разгледани съвкупно категорично установяват, че целта на държането им от страна на подсъдимия е била именно разпространението им.

Всичките три вида инкриминирани ВРНВ са забранени за притежание, с изключение на изрично законово предвидени хипотези, сред които не попада тази на подсъдимия, поради което е обоснован и фактическият извод, че той е държал инкриминираните ВРНВ без надлежно разрешение.

Държането на инкриминираните ВРНВ – в джоб на връхната горна дреха на подсъдимия, е било съзнателно от негова страна, а предвид специалната цел на това държане (разпространението им) – пряко умишлено.

Предвид изложеното, събраната на ДП доказателствена маса от свидетелски показания, обиск и заключения на експертизи категорично и безсъмнено доказва твърдените от прокуратурата в обвинителния акт факти.

Поради това законосъобразно и предвид желанието на подсъдимия, от първоинстанционния съд е било проведено съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371, т. 2 от НПК.

Установените посочени по-горе факти правилно са отнесени към нормата на чл. 354а, ал. 1 от НК, поради което правилно подсъдимият е бил признат с обжалваната присъда за виновен в извършването на такова престъпление.

За престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК с предмет – ВРНВ, са предвидени за налагане заедно лишаване от свобода от две до осем години и глоба от 5 000 лв. до 20 000 лв.

Първоинстанционният съд е отчел наличието на следните влияещи на отговорността обстоятелства:

В посока на смекчаване на отговорността са взети предвид неосъждането на подсъдимия, младата му възраст (на 26 години към деянието), съдействието за установяване на обективната истина още от първоначалния момент на спирането му за проверка от полицейските служители и изразеното от него съжаление за стореното. Въззивният съд намира, че тези обстоятелства са налице и посоката им на влияние е именно смекчаване на отговорността. Преценката на броя им обуславя обоснованост на извода на първоинстанционния съд, че те не са многобройни; преценката на естеството на всяко едно от тях обуславя извод за обоснованост на преценката на първоинстанционния съд и че няма обстоятелство с изключителна тежест: неосъждането е дължимото от всеки български гражданин поведение на съобразяване със законите и ненарушаването им под страх от наказателна отговорност; макар и млад към деянието, подсъдимият е бил на 26 години, на която възраст човек следва да има правилна преценка за поведението си и за съответствието

му със закона; съдействието на подсъдимия за установяване на обективната истина не е било единствено и непременно условие за разкриването ѝ предвид доказателствената активност на разследващите органи; въпреки изразеното съжаление за стореното, наказуемо деяние е било извършено. Поради това правилно СГС е приел, че не е налице хипотеза на чл. 55 от НК и че наказанието следва да се определя по реда на чл. 54 от НК.

В посока на отегчаване на отговорността са взети предвид броят на различните видове ВРНВ – три, както и немалкия брой опаковки – 19 опаковки с марихуана, 9 опаковки с амфетамин и пет хапчета МДМА. Въззивният съд споделя становището на първоинстанционния, че тези обстоятелства са налице и че те отегчават отговорността на подсъдимия.

Служебно въззивният състав не намери наличието на други влияещи на отговорността фактори - било в посока на облекчаването ѝ, било в посока на отегчаването ѝ.

Противопоставянето на относителната тежест в обща съвкупност на противовесните влияещи на отговорността фактори обуславя извод за превес в конкретния случай на тежестта на смекчаващите, който превес очевидно е приет за значителен от страна на първоинстанционния съд, тъй като първоначално определеното лишаване от свобода е изключително близко до специалния минимум – две години и три месеца лишаване от свобода при предвиден минимум две години лишаване от свобода. Предвид процесуалната ситуация на въззивно разглеждане на делото – само по жалба от защитник с искания за облекчаване на отговорността на подсъдимия, размерът на наказанието не следва да се разглежда в посока на увеличаването му. В посока на намаляването му – за което има искане от защитника във въззивната жалба, обаче също не се откриват основания за промяна на отмерената от първоинстанционния съд санкция лишаване от свобода. Защитникът посочва отчетени вече от първоинстанционния съд смекчаващи отговорността фактори, на които според въззивния съд не може да се придаде по-голяма тежест от тази, която вече им е придадена от страна на СГС и която съответства на естеството на тези фактори, изложено по-горе. Провеждането на първоинстанционното съдебно следствие като съкратено по реда на чл. 371, т. 2 от НПК пък е законово отчетено при окончателното формиране на наказанието чрез разпоредбата на чл. 58а от НК, тя е приложена правилно от първоинстанционния съд и тази специална процедура не бива да се отчита повторно като фактор в посока за намаляване на наказанието предвид разпоредбата на чл. 56 от НК.

В заключение относно справедливостта на наказанието лишаване от свобода въззивният съд намира, че то е определено правилно при хипотеза на чл. 54 от НК с последващо прилагане на чл. 58а, ал. 1 от НК, а като съответно на деянието и дееца е и справедливо при конкретния си размер, поради което няма основания за намаляването му.

Законовото намаляване на първоначално определеното по реда на чл. 54 от НК наказание с 1/3 е изцяло съобразно съответната повелителна норма на закона в чл. 58а, ал. 1 от НК, поради което окончателно определеното лишаване от свобода – една година и шест месеца, е произнасяне на първоинстанционния съд, което следва да бъде потвърдено като законосъобразно и справедливо.

Прилагането на чл. 66 от НК е законосъобразно: наложеното наказание е под три години, подсъдимият не е осъждан досега, а преценката на първоинстанционния съд, че за постигане на целите на наказанието и преди всичко за поправянето на осъдения не е наложително той да изтърпи това наказание ефективно, е обоснована с данните по делото и с преките впечатления на съда от личността на подсъдимия. Поради това и предвид липсата на протест с искане за отмяна на приложението на чл. 66 от НК, това произнасяне на СГС също следва да се потвърди.

Определеният от първоинстанционния съд изпитателен срок е минималният предвиден в закона – три години. Неправилно в жалбата на защитника се твърди, че той е пет години, поради което няма основания за промяна на тази продължителност.

Наложената глоба е минималната предвидена за такова престъпление - 5 000 лв. Искането на защитника тя да бъде намалена наполовина не може да бъде удовлетворено

поради липса на законова възможност за това: при приета хипотеза на чл. 54 от НК за определяне на наказанието и при приета липса на хипотеза на чл. 55 от НК, не е възможно нито намаляване на глобата заради процедурата по чл. 371, т. 2 от НПК (предвид разпоредбата на чл. 58а, ал. 5 от НК), нито намаляване на глобата по реда на чл. 55, ал. 2 от НК (защото текстът е неприложим, а освен това глобата в случая не е единствено наказание), нито е възможно да не бъде наложена по реда на чл. 55, ал. 3 от НК (поради липсата на хипотеза на чл. 55, ал. 1 от НК).

Предвид изложеното, обжалваната присъда освен обоснована и законосъобразна е и справедлива – т.е. изцяло правилна, която обуславя извод за потвърждаването ѝ.

Произнасянето на съда относно веществените доказателства – иззетите ВРНВ да бъдат отнети в полза на държавата, е изцяло предвид заповедната специална разпоредба на чл. 354а, ал. 6 от НК.

Възлагането на подсъдимия на заплащането на разностите по делото е изцяло съобразено със заповедната норма на чл. 189, ал. 3 от НПК предвид изхода на делото – признат за виновен подсъдим, а размерът им е изцяло съобразен с данните за това (ДП, л.л. 39, 63-66, 71-72).

В заключение: обжалваната присъда е изцяло обоснована, законосъобразна и справедлива, поради което следва да бъде потвърдена като правилна, а подадената срещу нея жалба от защитника на подсъдимия е неоснователна.

Предвид изложеното, СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ПРИСЪДА № 96 от 30.06.2022 г. по НОХД № 1971/2022 г. на СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 28-ми състав.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД в 15-дневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____